

Prima instanță: Judecătoria Bălți (sediul Central) (jud. S. Ghercavii)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu)

DECIZIE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Dina Tropoțel,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” împotriva Dinei Tropoțel cu
privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 15 iunie 2017 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 17 mai 2016, ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Dinei Tropoțel solicitând încasarea datoriei în sumă
de 8988, 74 lei, constituită din serviciile pentru deservirea tehnică și reparația
blocului locativ și echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu
apă, evacuare a apei uzate, încălzire centrală), amplasate pe xxxxx și încasarea taxei
de stat în sumă de 270 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că prin pretențiile nr. 62-08 din 06
noiembrie 2015 și nr. 280-08 din 18 aprilie 2016, proprietarului xxxxx, i-a fost adus
la cunoștință despre faptul că are obligațiunea de a achita datoria în mărime de
8988,74 lei, la acel moment, pentru deservirea tehnică și reparația blocului locativ
și echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu apă, evacuare a
apei uzate, încălzire centrală). Concomitent, s-a indicat că în caz de neachitare a
datoriei, va fi acționat în judecată și pe lângă suma datoriei, se va solicita și încasarea
cheltuielilor de judecată, ce va duce la sporirea sumei datorate. Aceste pretenții au
fost ignorate de către pârâtă.

Menționează că, pârâtei i-au fost expediate lunar facturi de plată în care se
indica tariful lunar al costului serviciilor prestate și datoria acumulată pentru
perioada anterioară.

Declară reclamantul că, conform Hotărârii Guvernului nr. 1224 din 21

decembrie 1998 de către gestionarul fondului locativ se efectuează deservirea tehnică a blocurilor locative, și anume: deservirea tehnică și reparația blocurilor locative și echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu apă, evacuare a apei uzate, încălzire), lucrări de întreținere sanitară a blocului etc. Respectiv, în conformitate cu Legea nr. 1402 din 24 octombrie 2002, organizarea, conducerea, administrarea, gestionarea, monitorizarea și controlul funcționării serviciilor publice de gospodărie comunală, sunt atribuții ale autorităților administrației publice locale. Astfel, alegerea formei de gestiune a serviciilor publice de gospodărie comunală se face prin decizia autorităților administrației publice locale, în funcție de natura serviciilor prestate. În acest context, în baza deciziei Consiliului mun. Bălți nr. 6/33 din 05 mai 2011 a fost fondată ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” care este agent economic cu drepturi de persoană juridică, formată în baza proprietății municipale și care prin folosirea rațională a acesteia, produce lucruri și servicii necesare pentru îndeplinirea necesităților la nivel local.

Afirmă reclamantul că, este gestionar al fondului locativ din mun. Bălți și realizează un șir de lucrări și activități de bază aprobate de către Consiliul municipal Bălți prin decizia nr. 6/49 din 27 octombrie 2011 „Cu privire la aprobarea tarifelor pentru închirierea apartamentelor, deservirea tehnică și reparația blocurilor locative și echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu apă, de evacuare a apei uzate și de încălzire”.

Indică reclamantul că, pârâta nu a achitat suma datoriei, care constituie 8988,74 lei, refuzând să-și onoreze obligațiunile.

La 21 martie 2017, în cadrul ședinței de judecată, reclamantul a depus cerere de concretizare și modificare a cerințelor, solicitând încasarea datoriei de bază în sumă de 9377,05 lei și a taxei de stat în sumă de 270 lei.

În motivarea cererii de concretizare și modificare a cerințelor s-a invocat că din motivul prezentării la 13 decembrie 2016 de către Dina Tropoțel a certificatelor de dezabilitate, ce confirmă că în perioada 11 mai 2011-01 mai 2015 a deținut gradul II de invaliditate, ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” a efectuat recalculul în sumă de 521,36 lei începând cu perioada 17 mai 2011 până pe 01 mai 2015 și luând în considerare că începând cu 01 mai 2015, Dina Tropoțel deține gradul I de invaliditate. ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” a efectuat recalculul în legătură cu înlesnirile acordate deținătorilor gradelor de invaliditate și începând cu 01 mai 2015 până la 01 decembrie 2016, suma totală constituie 1089,17 lei. La fel, s-a efectuat recalculul și pentru deservirea tehnică a ascensorului. Astfel, suma totală a datoriei constituie 9377,05 lei.

Prin hotărârea din 21 martie 2017 a Judecătorei Bălți s-a respins ca fiind depusă cu depășirea termenului de prescripție cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” împotriva Dinei Tropoțel cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 15 iunie 2017 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul depus de ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” și s-a casat integral hotărârea din 21 martie 2017 a Judecătorei Bălți; s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” s-a admis parțial și s-a încasat de la Dina Tropoțel în beneficiul ÎM „Gospodăria Locativ-

Comunală Bălți” datoria în sumă de 6596,16 lei pentru perioada mai 2013-octombrie 2016 și cheltuielile de judecată în sumă de 472, 50 lei.

La 14 august 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d. 146), Dina Tropoțel a declarat recurs împotriva deciziei din 15 iunie 2017 a Curții de Apel Bălți solicitând casarea acesteia, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și urmează a fi anulată, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea aplicabilă speței.

Menționează că, instanța de apel la examinarea litigiului dat nu a luat în considerare toate circumstanțele litigiului și nu a apreciat corect probele prezentate, cauza fiind examinată superficial. Decizia a fost adoptată fără verificarea sumei datoriei, corectitudinea tarifelor aplicate. La adoptarea deciziei, instanța de apel casând hotărârea primei instanțe, se referă doar la faptul că prima instanța incorect a respins acțiunea ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție. Chiar și dacă s-a produs omiterea termenului de prescripție, aceasta constituie doar un temei de refuz în admiterea acțiunii, deoarece sunt și alte temeuri. Instanța de apel a omis și nu a verificat dacă corect au fost calculate sumele de către reclamant, luând în considerare tarifele pentru apartamentul său. Termenul pentru care urmează a fi încasată suma, luând în considerare prevederile art. 257 alin.(1) Cod civil, începe să curgă cu luna mai 2013.

Indică recurenta că nu este de acord cu concluziile instanței de apel referitor la suma încasată, deoarece rezultând din calculele intimatului, suma pentru deservirea tehnică a blocului, lucrările de întreținere sanitară a teritoriului aferent, deservirea tehnică a echipamentelor tehnice de alimentare cu apă și evacuare a apei uzate, deservirea tehnică a echipamentelor tehnice din interiorul blocului, deservirea tehnică a ascensorului, este calculată pentru același număr de persoane și pentru aceeași suprafață, însă lunar sumele sunt diferite pentru aceste servicii. Instanța de apel nu a verificat dacă corespund sumele calculate tarifelor stabilite. La toate încercările de a clarifica acest aspect, nu au fost prezentate probe și această întrebare a rămas nesoluționată. Reprezentantul reclamantului nu a putut explica mărimea sumelor calculate, cât și mărimea tarifelor. Aceste circumstanțe au servit ca temei de respingere a acțiunii de către instanța de fond pe lângă temeiul de omitere a termenului de prescripție. Însă instanța de apel examinând cererea de apel, în general nu a atins aceste întrebări, ceea ce este incorect, deoarece suma datoriei este majorată semnificativ.

Precizează recurenta, că a informat reclamantul de nenumărate ori despre faptul că locuiește singură, însă cu toate acestea se calculează plata pentru patru persoane.

Susține recurenta că, este proprietara apartamentului respectiv, anterior cu ea locuia și soțul, de care a divorțat în anul 1995 și care din 25 august 2011 locuiește în apartamentul său, conform copiei buletinului de identitate prezentat pe numele lui. Feciorul nu locuiește din 29 noiembrie 2012, locuind în apartamentul său, fapt stabilit conform copiei buletinului de identitate, iar fiica din 01 octombrie 2013 învață în Germania și suplimentar lucrează, nu vine acasă nici în vacanță. Astfel, începând cu 2013 de nenumărate ori a informat ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” despre faptul că locuiește singură, una din cereri fiind datată cu 25 februarie 2013, nr. T-1025/13. Cu toate acestea, instanța de apel încasează o sumă inexistentă

a datoriei ce ar constitui datoria pentru domicilierea în apartament a patru persoane, fără anumite recalculări, luând în considerare și gradul de invaliditate.

Declară recurenta că, din cauza ictusului cerebral (insult) suferit, cu paralizie parțială și defect de vorbire, se adresează către ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” în măsura posibilității pentru efectuarea recalculărilor luând în considerare numărul real de persoane ce locuiesc în apartament. Din 05 februarie 2013 locuiește singură. Afirmația instanței precum că nici o factură nu a fost contestată nu corespunde adevărului, deoarece la dosar a fost anexată cererea privind efectuarea recalculării, iar din cauza stării sănătății este în imposibilitatea de a contesta fiecare factură.

Afirmă recurenta că, instanța de apel corect a indicat perioada pentru care urmează a fi încasată suma, adică mai 2013-octombrie 2016, însă nu a luat în considerare facilitățile de care beneficiază, numărul persoanelor care locuiesc și mărimea tarifelor stabilite de primărie.

Invocă că, la examinarea cauzei în instanța de apel, a fost lipsită de serviciile avocatului, fiind nevoită să-și reprezinte singură interesele, însă având defect de vorbire, este greu de înțeles ce vorbește și se deplasează cu dificultate. Nu i-a fost propus ajutorul avocatului în instanță și nu s-a clarificat, dacă pornind de la starea sănătății, necesită asistență juridică, de care într-adevăr avea nevoie la examinarea cauzei în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost adoptată la 15 iunie 2017, iar Dina Tropoțel a declarat recurs la 14 august 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d. 146), ceea ce denotă că ambele recursuri sunt în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 01 noiembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Dina Tropoțel și va casa decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia

instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 130 alin. (3), (4) Cod de procedură civilă, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate cu art. 241 alin.(5), (6) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

În conformitate cu art. 373 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Din materialele cauzei și anume conform extrasului din Registrul bunurilor imobile rezultă că Dina Tropoțel este proprietara apartamentului xxxxx (f.d.11).

Prin cererea de chemare în judecată depusă la 17 mai 2016 împotriva Dinei Tropoțel, ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți”, în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 191 din 19 februarie 2002, Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 1224 din 21 decembrie 1998, Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr.1402 din 24 octombrie 2002, art. 9, 349,512,572 Cod civil, a solicitat încasarea datoriei în sumă de 8988, 74 lei, constituită din serviciile pentru deservirea tehnică și reparația blocului locativ și echipamentelor tehnice din interiorul blocului (de alimentare cu apă, evacuare a apei uzate, încălzire centrală), amplasate pe str. xxxxx și încasarea taxei de stat în sumă de 270 lei (f.d.2-4).

Prin hotărârea din 21 martie 2017 a Judecătoriei Bălți s-a respins ca fiind depusă cu depășirea termenului de prescripție cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” împotriva Dinei Tropoțel cu

privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată (f.d.91, 95-98).

Prin decizia din 15 iunie 2017 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul depus de ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” și s-a casat integral hotărârea din 21 martie 2017 a Judecătorei Bălți; s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” s-a admis parțial și s-a încasat de la Dina Tropoțel în beneficiul ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” datoria în sumă de 6596,16 lei pentru perioada mai 2013-octombrie 2016 și cheltuielile de judecată în sumă de 472, 50 lei (f.d.122-128).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că instanța ierarhic inferioară pripit a concluzionat asupra temeiniciei parțiale a acțiunii, or, concluzia instanței de apel este rezultatul examinării superficiale a litigiului dedus judecății și interpretării eronate a probatoriului administrat în cauză, prin se impune rejudecarea cauzei în ordine de apel.

Din conținutul normelor procedurale enunțate *supra* se deduce că, hotărârea judecătorească trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care sau înlăturat cererile părților. O hotărâre judecătorească trebuie să cuprindă în motivarea sa argumentele „pro” și „contra” care au format, în fapt și în drept, convingerea instanței cu privire la soluția pronunțată, argumente care, în mod necesar, trebuie să se raporteze, pe de o parte, la supozițiile și argumentele părților, iar, pe de altă parte, la dispozițiile legale aplicabile raportului juridic litigios, în caz contrar hotărârea se va considera lipsită de suport probatoriu și legal și pronunțată cu nerespectarea prevederilor legale.

Conform art. 3 alin. (1) al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr.1402 din 24 octombrie 2002, serviciile publice de gospodărie comunală asigură furnizarea/prestarea următoarelor servicii: a) alimentarea cu apă; b) alimentarea cu energie termică; c) canalizarea și epurarea apelor uzate și pluviale; d) salubritatea, înverzirea localităților; e) asigurarea cu transport public local; f) administrarea fondului locativ public și privat.

Conform art. 16 alin. (1) al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr.1402 din 24 octombrie 2002, organizarea, conducerea, administrarea, gestionarea, monitorizarea și controlul funcționării serviciilor publice de gospodărie comunală, coordonarea activității lor sunt atribuții ale autorităților administrației publice centrale și locale.

Conform pct. 5 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 191 din 19 februarie 2002, servicii comunale sunt: a) încălzirea caselor individuale, apartamentelor, încăperilor locuibile în cămine și încăperilor de uz comun din blocurile locative și cămine; b) alimentarea cu apă caldă menajeră; c) alimentarea cu apă potabilă; d) evacuarea apelor uzate; e) transportul deșeurilor menajere solide și lichide; f) servicii ascensor; g) deservirea tehnică și reparația blocurilor locative cu apartamente, a blocurilor căminelor cu încăperi locuibile; h)

deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului; i) salubritatea locurilor de uz comun și a terenurilor aferente blocului locativ.

Conform pct. 14 al aceluiași Regulament, plata pentru întreținerea ascensorului se calculează pentru o persoană, cu excepția proprietarilor, chiriașilor sau a altor posesori legali ai locuințelor de la etajul I, în baza contractelor încheiate între prestatorul de servicii și gestionar.

La acest capitol, Colegiul notează că din textul procesului verbal al ședinței de judecată, la examinarea cauzei în ordine de apel, reprezentantul reclamantului a menționat că recalculul pentru ascensor a fost efectuat pentru două persoane (f.d.121), însă recurenta invocă că locuiește singură în apartament, fapt specificat și în cadrul ședinței de judecată.

La caz, Colegiul reține și argumentele recurentei invocate în acest sens, deoarece instanța de apel la efectuarea calculului pentru serviciile pretinse a fi furnizate în volumul solicitat, urma a determina numărul de persoane care locuiesc în apartament.

Tot aici este de menționat că reclamantul susține că recalculul pentru ascensor a fost efectuat pentru două persoane, deoarece în apartament, din spusele vecinilor, ar locui și feciorul Dinei Tropoțel, însă concomitent invocă că în apartament are viză de reședință pârâta și fiica sa. De altfel, instanța de apel a ignorat înscrisurile prezentate de pârâta, ce atestă că fiica sa este studentă în Germania, unde și locuiește, însă confirmări că pârâta ar locui cu feciorul în apartament, nu au fost prezentate.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În această ordine de idei, Colegiul notează că instanța de apel dispunând încasarea sumei de 6596, 16 lei pentru perioada mai 2013-octombrie 2016, nu a argumentat calculul reținut. De altfel, din poziția reprezentantului reclamantului expusă în cadrul ședinței de judecată, fapt menționat și *supra*, rezultă că s-a efectuat recalculul pentru ascensor pentru două persoane cu compensarea a 25%, conform deciziei Consiliului municipal Bălți (f.d.121).

La caz, Colegiul reține a fi relevante argumentele recurente precum că instanța de apel a omis și nu a verificat corectitudinea sumelor pretinse de reclamant pentru serviciile livrate și tarifele aplicate la calcularea acestora.

Mai mult ca atât, la materialele cauzei lipsesc înscrisuri sau cel puțin un extras din fișa locuinței ce ar determina cert numărul persoanelor ce locuiesc în apartamentul pentru care este pretinsă datoria la serviciile furnizate. Or, conform avizului de plată pentru noiembrie 2016, ulterior perioadei solicitate, figurează patru locatari, în condițiile când pârâta invocă că a anunțat reclamantul de nenumărate ori, inclusiv și în scris, despre faptul că locuiește singură în apartament (f.d.135).

Astfel, determinarea certă a numărului de locatari în apartamentul menționat, reprezintă o circumstanță importantă ce necesită un răspuns concret pentru a stabili

corectitudinea calculului sumelor pretinse pentru serviciile furnizate pornind de la numărul locatarilor în apartamentul dat și suprafața apartamentului, în dependență de tipul de servicii livrate.

Or, în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

CtEDO notează că, deși articolul 6 § 1 CEDO obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

Conform art. 18 al Regulamentului enunțat *supra*, categoriile de populație care beneficiază de compensații nominative achită plata pentru serviciile locative, comunale și necomunale conform actelor legislative și normative în vigoare.

În speță, motivarea evazivă a deciziei instanței de apel, creează incertitudini pentru recurentă pornind de la faptul că beneficiază de facilități în condițiile legii, însă totodată serviciile furnizate pentru care se pretinde încasarea datoriei, se calculează diferit lunar.

Colegiul remarcă că, instanța inferioară avea obligația rezultând din prevederile art. 373 alin.(2) Cod de procedură civilă, de a da un răspuns cert referitor la relevanța unui înscris sau altuia, în condițiile când este obligată să reflecte în hotărâre motivele, relevanța, admisibilitatea, veridicitatea probelor și toate probele în ansamblu, legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, concluziile sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele, rezultând din prevederile art. 130 alin.(4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de apel urmează la rejudecarea cauzei, să verifice corectitudinea calculului efectuat în raport cu tarifele stabilite conform legislației în vigoare, în condițiile când pârâta pretinde că se aplică tarife diferite.

Or, conform pct. 7 al Regulamentului menționat *supra*, elaborarea, aprobarea și reglementarea tarifelor se efectuează în modul următor: a) tarifele pentru închirierea sau arendarea apartamentelor, încăperilor locuibile din cămine ori încăperilor nelocuibile din blocul locativ, apa caldă menajeră, deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului, deservirea tehnică și reparația blocului locativ de stat sau municipal și utilajului, transportul deșeurilor menajere solide și lichide, deservirea tehnică a ascensoarelor și a sistemului de recepție colectivă a semnalului de televiziune – de către organele administrației publice locale; d) tarifele pentru deservirea tehnică și reparația blocurilor locative, precum și deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocurilor aflate în gestiunea asociațiilor de proprietari ai apartamentelor privatizate, încăperilor locuibile în cămine, asociațiilor de coproprietari în condominiu și

cooperativelor de construcție a locuințelor – de către adunarea generală a membrilor acestora.

În contextul dat, instanța de recurs reține că, cele descrise cert indică la examinarea superficială a cauzei, deoarece prezintă relevanță și folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, rezultând din specificul acestui și care presupune în sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe, pertinente și concludente a situației de fapt.

Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în practica sa constantă subliniază rolul pe care motivarea unei hotărâri îl are pentru respectarea art. 6 § 1 CEDO și arată că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de a proba sau cel puțin de a le aprecia.

În consecință, raportând circumstanțele stabilite la normele de drept procedurale enunțate *supra*, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că examinarea pricinii în ordine de apel a avut loc în mod arbitrar, incomplet, evaziv, deoarece soluția instanței de apel, nu întrunește condițiile unui proces echitabil în sensul art. 6 CEDO.

Un aspect important prezintă și faptul că instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Dina Tropoțel și a casa integral decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu argumentele părților, circumstanțele pricinii, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Dina Tropoșel.

Se casează decizia din 15 iunie 2017 a Curții de Apel Bălți, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” împotriva Dinei Tropoșel cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Svetlana Filincova

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală